

Gabriela Mikołajczyk, Tomasz Sawicki

Gniezno, woj. poznańskie. Stanowisko 15

Informator Archeologiczny : badania 20, 121-122

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOBREJOWICE, gm. Żukowice woj. legnickie Stanowisko 2	patrz neolit
DZIERŻYCINO, gm. Sianów woj. koszalińskie Stanowisko 7	patrz neolit
GĄSKI, gm. Gniewkowo woj. bydgoskie Stanowisko 18	patrz okres lateński
GDYNIA OKSYWIE woj. gdańskie Stanowisko 43	Muzeum Miasta Gdyni Badania prowadziła mgr Barbara Spigarska. Konsultant doc.dr hab. Władysław Łosiński. Finansował WKZ, Muzeum Miasta Gdyni. Drugi sezon badań. Osada wczesnośrednio- wieczna.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych przez prof. J. Koskrzewskiego w latach dwudziestych XX w. Badania w ramach AZP w 1984 r. potwierdziły występowanie ceramiki na badanym obszarze.

Stanowisko jest położone w południowo-wschodniej części Rępy Oksywskiej, na obszarze około 1 ha.

W ciągu sezonów wykopaliskowych 1985 i 1986 przebadano obszar o łącznej powierzchni 182 m². Badania miały charakter weryfikacyjno-rozpoznawczy. Odkryto dwa obiekty mieszkalne przylegające do siebie. W obiektach licznie wystąpiła ceramika, łącznie około 4500 fragmentów. Poza ceramiką znaleziono: nożyki żelazne, paciorki bursztynowe, przedśliki gliniane, fragment łyżwy kościanej, okucie z brązu do pasa, surowiec bursztynowy, kości ze śladami obróbki.

Uzyskano także liczny materiał kostny zoologiczny. Stanowisko datowane jest na drugą połowę XI w.

Materiały przechowywane są w Muzeum Miasta Gdyni.

Badania powinny być kontynuowane.

GIECZNO, gm. Zgierz woj. łódzkie Stanowisko 8	patrz późne średniowiecze
GNIEZNO woj. poznańskie Stanowisko 15	Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie Badania pod kierunkiem dr Gabrieli Mikołajczyk prowadził Tomasz Śawicki. Finansowało MPPP w Gnieźnie. Drugi sezon badań. Wzgórze Lecha - grodzisko. Okres wczesnośrednio- wieczny i nowożytny.

Kontynuowano prace w sondżu nr 4 o powierzchni około 9 m², zlokalizowanym po północnej stronie apsydy kościoła św. Jerzego /ary 28 i 41/. Po rocznej przerwie wznowiono eksplorację od głębokości 1,7 m pod powierzchnią terenu. Do czasu zakończenia badań w omawianym sondżu zdołano odsłonić część kamiennego fundamentu półkolistej apsydy romańskiej aż do jej posiadawienia, tj. do głębokości 3,36 m. Ogólna wysokość fundamentu wynosiła 2,7 m. Konstrukcje te

wykonano z różnej wielkości kamieni polnych, z których tylko dwie górne warstwy łączyła zaprawa wapienna //?. Między pozostałymi kamieniami znajdował się lekko gliniasty piasek. Stopę fundamentową apsydy osiągnięto dzięki pogłębieniu sondażu w dwóch wybranych miejscach o ograniczonym zasięgu. Fundament posadowiony został na warstewce gliny oddzielonej od calca cienką warstewką brunatnej próchnicy. W miejscach tych calec wystąpił na głębokości 1,55 m. Zbadano także układ i określono charakter wczesnośredniowiecznych warstw kulturowych i obiektów znajdujących się w ich obrębie /palenisko i część bliżej nieokreślonej konstrukcji kamiennnej/. W wyniku eksploracji uzyskano ułamki wczesnośredniowiecznych naczyń ceramicznych z około połowy XI- drugiej połowy XI w. /pogranicze faz D i E/, kości zwierzęce, bryłki żelaza i brązu oraz fragment osełki kamiennej.

Sondaż 4a o powierzchni 2,5 m² stanowił bezpośrednie przedłużenie sondażu 4 o 1,5 m w kierunku zachodnim, aż do wschodniej ściany nawy kościoła św. Jerzego /narożnik u styku z apsydą/. Ze względów technicznych sondaż 4a doprowadzono tylko do głębokości 1,77 m, odsłaniając trzy górne warstwy kamieni fundamentu apsydy półkolistej /część zachodnia/ oraz romański fundament wschodniej ściany nawy kościoła św. Jerzego. Te ostatnia konstrukcje wykonano również z kamieni polnych, miejscami /w części górnej/ połączonych zaprawą wapienną //?. Do głębokości około 1,5 m zalegała warstwa przemieszanej ziemi z dwoma nowożytnymi pochówkami szkieletowymi. Pozbawione wyposażenia szkielety spoczywały na wznak, z rękami złożonymi wzdłuż ciała i głowami skierowanymi na zachód. Poniżej zalegały warstwy wczesnośredniowieczne zawierające fragmenty naczyń ceramicznych o chronologii identycznej, jak w sondażu nr 4, kości zwierzęce i jednostronny, trójwarstwowy grzebień z poroża.

Wstępne wyniki badań w obu sondażach wskazują, iż fundamenty apsydy i nawy kościoła św. Jerzego zostały zagłębione w warstwy wczesnośredniowieczne datowane ceramiką na około połowę XI - drugą połowę XI w.

Materiał zabytkowy znajduje się w MPPP w Gnieźnie.

Badania po północnej stronie apsydy kościoła św. Jerzego zostały zakończone.

Planuje się utworzenie stałej ekspozycji prezentującej górną część fundamentów romańskich kościoła św. Jerzego.

GNIEZNO
woj. poznańskie
Stanowisko 15d

Muzeum Początków Państwa Polskiego
w Gnieźnie

Badania pod kierunkiem dr Gabrieli Mikołajczyk prowadziła mgr Elżbieta Rogowska. Finansowało Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Czwartym sezon badań. Zachodni stok wczesnośredniowiecznego grodziska. Okres wczesnośredniowieczny, późnośredniowieczny, nowożytny.

Badania wykopaliskowe były kontynuacją prac prowadzonych w 1982 r. przez B. Spigarską oraz w 1982 i 1984 r. przez K. Szurkowską. Skupiły się one przy zachodnim stoku grodziska i miały na celu:

1. kontynuowanie poszukiwań śladów zamku Władysława Odonica,
2. ustalenie zasięgu, funkcji i chronologii dalszych odkrytych relikwów architektonicznych,
3. rozpoznanie stratygrafii,
4. ustalenie chronologii ruchomych zabytków architektonicznych znajdujących się w eksplorowanych wykopach.

Wytyczono dwa wykopy o łącznej powierzchni 84,5 m².

Prace wykopaliskowe w części północnej wykopu 3 doprowadzono do głębokości około 3,80 m, w części południowej tego wykopu do 2.80 m oraz w wykopie 4 do 1,25 m.

Układ stratygraficzny obu wykopów /z wyjątkiem profilu północnego wykopu 3/ rysował się jednolicie. W wykopie 3 wydzielono pięć warstw kulturowych. Zawierały one materiał przemie-